

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 740

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 octombrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 229 din 10 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice	2-3	1.092. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.133/2001 privind aprobarea Strategiei de privatizare a Societății Comerciale „Alro” — S.A. Slatina.....	8
Decizia nr. 250 din 17 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților și ale art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților.....	3-5	1.094. — Hotărâre pentru aprobarea cheltuielilor ocazionate de prezența în România, în perioada 2 iulie—31 decembrie 2002, în calitate de consilier al ministrului afacerilor externe, a domnului Johann Dreher, ambasador în Ministerul Afacerilor Externe din Republica Federală Germania	8
ORDONANTE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
124. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă.....	5-6	1.096. — Hotărâre privind trecerea imobilelor în care își desfășoară activitatea unele unități sanitare de interes local din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al municipiului București și în administrarea consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.....	9-10
1.082. — Hotărâre privind aprobarea finanțării proiectului „Expediția românească — Everest 2003”.....	6-7	ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
1.084. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în domeniul public al municipiului Alba Iulia și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Alba Iulia, județul Alba, a lucrării de artă monumentală „Mihai Eminescu” — bust.....	7	8. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde)	11-13
		REPUBLICĂRI	
		Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii.....	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 229

din 10 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romarta” — S.A. București (în calitate de succesor universal al Societății Comerciale „Optimex” — S.A.) în Dosarul nr. 1.830/2001 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 186/2001 Curtea Constituțională a statuat că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 41 și de art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2002 **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romarta” — S.A. București (în calitate de succesor universal al Societății Comerciale „Optimex” — S.A.) în Dosarul nr. 1.830/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul criticat prevede posibilitatea înstrăinării unui bun împotriva voinței proprietarului, deși, potrivit Constituției, singurul caz în care acest lucru este posibil este exproprierea pentru utilitate publică. Se consideră de către autorul excepției că sunt astfel încălcate dispozițiile art. 41 alin. (1) și (3), precum și ale art. 135 alin. (1) din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „deoarece dispozițiile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea

societăților comerciale nu stabilesc o obligație în sarcina societăților comerciale la care statul este acționar de a vinde activele către cei care au efectuat investiții, prevăzând doar posibilitatea acestora de a le vinde către investitori”, astfel că nu se poate „reține că au fost încălcate dispozițiile art. 41 alin. (1) și (3) și ale art. 135 din Constituția României”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale.

Guvernul consideră, de asemenea, că excepția este neîntemeiată. În fundamentarea acestui punct de vedere se arată că textul criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională stabilind prin mai multe decizii că acesta nu contravine dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (2), precum și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 29 decembrie 1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, și modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999, text care are următorul cuprins:

„(1) *Societățile comerciale și regiile autonome, care au în derulare contracte de locație de gestiune, de închiriere sau de asociere în participațiune, pot vinde sau încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, prin negociere directă cu locatarii sau asociații în situațiile în care aceștia au efectuat investiții în activele pe care le utilizează reprezentând mai mult de 15% din valoarea acestor active. În acest*

caz, din prețul de vânzare se scade valoarea investițiilor pe bază de raport de evaluare acceptat de părți.

(2) Vânzarea se desfășoară cu acordul instituției publice implicate.“

Critica de neconstituționalitate se bazează pe susținerea potrivit căreia textul în cauză contravine dispozițiilor art. 41 alin. (1) și (3), precum și ale art. 135 alin. (1) din Constituție, întrucât stabilește înstrăinarea unui bun împotriva voinței proprietarului său.

Textele constituționale invocate au următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (1) și (3): „(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege. [...]

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.“

— Art. 135 alin. (1): „Statul ocrotește proprietatea.“

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 186 din 19 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 12 septembrie 2001, s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată

prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999. Pentru a pronunța această soluție Curtea, referindu-se și la soluția pronunțată prin Decizia nr. 8 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 15 aprilie 1999, a reținut, în esență, că textul în cauză „reglementează un segment din procesul de privatizare, component esențial al reformei economice și inevitabil în crearea unei adevărate economii de piață“. S-a mai reținut că „este firesc ca statul să stabilească prin acte normative situația părții sale din patrimoniu și să dea mandat în acest sens instituției care îl reprezintă, pentru apărarea intereselor sociale și economice generale, fără ca prin acestea să se aducă atingere dreptului de proprietate al altor persoane“. Curtea a reținut, de asemenea, că „utilizarea de către legiuitor în conținutul art. 27 a cuvântului «pot», atunci când se referă la vânzarea unor active sau la încheierea contractelor de leasing imobiliar, creează o posibilitate, iar nu o obligație fermă, de natură să aducă atingere prerogativelor dreptului de proprietate al societăților comerciale la care se referă textul“.

Întrucât în cauza de față nu se invocă elemente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția de respingere a excepției urmează a fi menținută de Curte.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998 și modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romarta“ — S.A. București (în calitate de succesor universal al Societății Comerciale „Optimex“ — S.A.) în Dosarul nr. 1.830/2001 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 250

din 17 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților și ale art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale Avocaților și ale art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților, excepție ridicată de Petrache Codreanu în Dosarul nr. 1.729/C/2002 al Tribunalului Neamț într-un litigiu privind acordarea pensiei pentru retragere definitivă din profesia de avocat.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 nu prevede nici o discriminare privind stabilirea sau acordarea

pensiei pentru avocați, alin. (1) stabilind categoriile de pensii de care pot beneficia avocații, iar alin. (2), condițiile și procedura de acordare a acestora. Dispozițiile art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților, nefăcând parte din categoria actelor normative de nivelul legii, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate. Solicită respingerea excepției ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.729/C/2002, **Tribunalul Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 și ale art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților**, excepție ridicată de Petrache Codreanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că i s-a refuzat recalcularea pensiei pentru limită de vârstă, pentru perioada lucrată după pensionare, pe motivul că dispozițiile legale criticate condiționează aceasta de retragerea definitivă din exercitarea profesiei de avocat și de radierea de pe tabloul avocaților. Astfel, consideră că i se face o nedreptate, instituindu-se o discriminare față de alte categorii de cetățeni, cărora legea le permite atât continuarea activității și după pensionare, cât și cumulul pensiei cu venitul realizat din activitatea desfășurată, și că astfel îi este îngrădit dreptul la muncă, fiind încălcate prevederile art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 38 alin. (1) și ale art. 49 din Constituție.

Tribunalul Neamț apreciază că excepția ridicată este întemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate, condiționând posibilitatea transformării pensiei pentru limită de vârstă în pensie de retragere de emiterea deciziei de încetare a activității și de radiere din tabloul avocaților, încalcă prevederile art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 38 alin. (1) și ale art. 49 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția referitoare la art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților este inadmisibilă. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000, apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat prevede doar categoriile de pensii ale avocaților, urmând ca procedura și condițiile de acordare a pensiilor, precum și cumulul pensiei cu alte venituri să fie reglementate prin Statutul Casei de Asigurări a Avocaților. Astfel, textul de lege nu conține prevederi de natură să contravină dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 16, art. 38 și ale art. 49 din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că prin „art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților se încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și se îngrădește dreptul la muncă al unor categorii de cetățeni, întrucât și avocații trebuie să aibă posibilitatea de a solicita recalcularea pensiei după fiecare stagiul de cotizare de minimum 12 luni, astfel cum este prevăzut de Legea nr. 19/2000 și nu condiționat de încetarea activității”. Consideră excepția întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 28 noiembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 452/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 25 iulie 2001, dispoziții care au următorul conținut:

„(1) *Avocații au dreptul la următoarele categorii de pensii:*

- a) *pensia pentru limită de vârstă;*
- b) *pensia de retragere definitivă din profesie;*
- c) *pensia de retragere anticipată definitivă din profesie;*
- d) *pensia de invaliditate;*
- e) *pensia de urmaș.*

(2) *Condițiile și procedura de acordare a acestor pensii, procedura și condițiile de reglementare a cumulului pensiei din alte sisteme de asigurare cu veniturile din exercitarea profesiei de avocat vor fi stabilite prin Statutul Casei de Asigurări a Avocaților.*”

Autorul excepției, în principal, a susținut neconstituționalitatea dispozițiilor art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților, aceste dispoziții fiind reținute și de către instanța judecătorească în încheierea de sesizare a Curții Constituționale.

În opinia autorului excepției dispozițiile legale criticate contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. (3), referitoare la statul de drept; art. 16 alin. (1), care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări; art. 38 alin. (1), care garantează dreptul la muncă și libertatea alegerii locului de muncă și a profesiei; și art. 49, referitoare la condițiile în care poate fi restrâns prin lege exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând textul art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000, Curtea reține că acesta nu prevede nici o condiționare pentru stabilirea și acordarea pensiei ori pentru transformarea unei categorii de pensie în alta. Alin. (1) al acestui text de lege stabilește cele cinci categorii de pensii de care pot beneficia avocații, iar alin. (2) prevede competența Casei de Asigurări a Avocaților ca, prin statut, să stabilească „*condițiile și procedura de acordare a acestor pensii, precum și condițiile de reglementare a cumulului pensiei din alte sisteme de asigurare cu veniturile din exercitarea profesiei de avocat*”. Prin urmare, aceste dispoziții nu au cum să contravină nici uneia dintre prevederile constituționale invocate de autorul excepției, iar soluționarea cauzei nu depinde de ele.

Curtea constată că obiectul cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate îl constituie anularea unei decizii privind acordarea pensiei pentru retragere definitivă din profesia de avocat, care are ca temei legal de soluționare art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților, și nu art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000, astfel că soluționarea litigiului nu depinde de această prevedere, excepția fiind, în acest sens, inadmisibilă potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Conform dispozițiilor art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000, „*Casa de Asigurări a*

Avocaților are statut de organizare și funcționare aprobat de Consiliul Uniunii Avocaților din România“. Rezultă deci că acest statut nu este un act normativ de nivelul legii sau al ordonanței Guvernului și, prin urmare, în sensul prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție, potrivit căroră „Curtea Constituțională [...] c) hotărăște asupra excepțiilor ridicate în

fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor“, nu poate constitui obiect al controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. Așadar, și sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților și ale art. 36 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților, excepție ridicată de Petrache Codreanu în Dosarul nr. 1.729/C/2002 al Tribunalului Neamț. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 6 februarie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera d) a alineatului (1) al articolului 17 va avea următorul cuprins:

„d) a expirat durata pentru care militarii au fost angajați pe bază de contract sau li s-a desfășurat contractul din motive neimputabile lor;“

2. Litera a) a alineatului (2) al articolului 18 va avea următorul cuprins:

„a) cetățenii români care sunt încadrați în muncă sau realizează venituri în România, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari;“

3. Litera d) a alineatului (1) al articolului 38 va avea următorul cuprins:

„d) expirării duratei sau desfacerii contractului militarilor angajați pe bază de contract.“

4. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — Persoanele cărora li s-a stabilit dreptul la indemnizația de șomaj potrivit legii și care se angajează

pentru program normal de lucru, conform prevederilor legale în vigoare, beneficiază, din momentul angajării până la sfârșitul perioadei pentru care erau îndreptățite să primească indemnizația de șomaj, de o sumă lunară, neimpozabilă, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, reprezentând 30% din cuantumul indemnizației de șomaj, stabilită și, după caz, recalculată conform legii.“

5. Alineatul (2) al articolului 79 va avea următorul cuprins:

„(2) Cuantumul lunar al subvenției acordate pentru fiecare persoană încadrată cu contract individual de muncă din rândul șomerilor este:

a) în perioada 1 aprilie—31 octombrie, 70% din salariul de bază minim brut pe țară;

b) în perioada 1 noiembrie—31 martie, un salariu de bază minim brut pe țară, la care se adaugă contribuțiile de asigurări sociale datorate de angajatori, aferente acestuia.“

6. Alineatul (2) al articolului 86 va avea următorul cuprins:

„(2) Creditele se acordă în baza unor proiecte de fezabilitate, proporțional cu numărul de locuri de muncă ce vor fi înființate, pentru o perioadă de cel mult 3 ani, pentru

investiții, inclusiv perioada de grație de maximum 6 luni și, respectiv, un an pentru asigurarea producției, cu o dobândă de 50% din dobânda de referință a Băncii Naționale a României.“

7. După alineatul (2) al articolului 86 se introduc alineatele (2¹) și (2²) cu următorul cuprins:

„(2¹) În județele în care rata medie anuală a șomajului s-a situat peste rata medie anuală a șomajului pe țară, comunicată de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, creditele se acordă în anul calendaristic următor cu o dobândă de 25% din dobânda de referință a Băncii Naționale a României.

(2²) În trimestrul IV al anului 2002 se acordă credite în condițiile prevăzute la alin. (2¹) în județele care au înregistrat în perioada 1 octombrie 2001—30 septembrie 2002 o rată medie a șomajului peste rata medie a șomajului pe țară, înregistrată în această perioadă.“

8. Alineatul (3) al articolului 86 va avea următorul cuprins:

„(3) Beneficiarii de credite acordate în condițiile prevăzute la alin. (2), (2¹) și (2²) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă cel mult 250 de angajați și/sau membri co-operatori cu raporturi de muncă sau de serviciu;

b) activitatea de bază să se realizeze în producție, servicii sau în turism;

c) pe cel puțin 50% din numărul locurilor de muncă nou-create prin înființarea sau dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii sau de unități cooperatiste să fie încadrat

personal provenind din rândul șomerilor înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă;

d) personalul încadrat în condițiile prevăzute la lit. c) să fie menținut în activitate cel puțin 3 ani;

e) locurile de muncă avute în vedere la acordarea de credite în condițiile alin. (2), (2¹) și (2²) să nu fie locurile de muncă vacante, rezultate în urma disponibilizărilor de personal în ultimele 12 luni premergătoare încheierii contractului de creditare.“

9. După alineatul (3) al articolului 86 se introduce alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Asociațiile familiale pot primi credite proporțional cu numărul membrilor acestora, iar persoanele fizice autorizate care desfășoară în mod independent activități economice pot primi credite pentru finanțarea propriului loc de muncă, cu respectarea prevederilor alin. (2), (2¹) și (2²).“

10. Alineatul (4) al articolului 86 va avea următorul cuprins:

„(4) Șomerii care se obligă să înființeze întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, asociații familiale sau care desfășoară în mod independent o activitate economică în calitate de persoane fizice autorizate au prioritate la obținerea creditelor.“

Art. II. — După aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu

București, 2 octombrie 2002.
Nr. 124.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea finanțării proiectului „Expediția românească — Everest 2003“

În temeiul art. 107 din Constituție, având în vedere prevederile art. III alin. (11) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2001 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 364/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă finanțarea proiectului „Expediția românească — Everest 2003“ în limita sumei de 6,8 miliarde lei.

Art. 2. — Finanțarea proiectului prevăzut la art. 1, aprobat prin Hotărârea Consiliului interministerial pentru imagine externă nr. 48 din 1 octombrie 2002, se asigură parțial în anul 2002 prin suplimentarea bugetului Ministerului Tineretului și Sportului cu suma de 3,4 miliarde lei și diminuarea corespunzătoare a bugetului Secretariatului General

al Guvernului, de la capitolul 72.01 „Alte acțiuni“, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României“, titlul „Transferuri“.

Art. 3. — Cu sumele rămase neutilizate se diminuează bugetul Ministerului Tineretului și Sportului și se suplimentează bugetul Secretariatului General al Guvernului la capitolul 72.01 „Alte acțiuni“, subcapitolul 13 „Programe de informare și prezentare a imaginii României“, titlul „Transferuri“, până la data de 25 decembrie 2002.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările ce rezultă din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în bugetele Secretariatului General al Guvernului și Ministerului Tineretului și Sportului pe anul 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,
Georgiu Gingăraș

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina
secretar de stat

București, 2 octombrie 2002.
Nr. 1.082.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în domeniul public al municipiului Alba Iulia și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Alba Iulia, județul Alba, a lucrării de artă monumentală „Mihai Eminescu” — bust

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în domeniul public al municipiului Alba Iulia și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Alba Iulia, județul Alba, a lucrării de artă monumentală „Mihai Eminescu” —

bust, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Predarea-preluarea lucrării prevăzute la art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, la valoarea de inventar, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul culturii și cultelor,
Laurențiu Tănase,
secretar de stat

p. Ministrul administrației publice,
Ionel Fleșariu,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 2 octombrie 2002.
Nr. 1.084.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a lucrării de artă monumentală transmise din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Culturii și Cultelor în domeniul public al municipiului Alba Iulia și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Alba Iulia, județul Alba

Denumirea bunului	Caracteristicile bunului	Amplasamentul bunului	Valoarea bunului (lei)	Persoana juridică de la care se transmite bunul	Persoana juridică la care se transmite bunul	Numărul de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice
Lucrare de artă monumentală „Mihai Eminescu” — bust	— autor: Nicolae Pascu Goia — bronz — scara: 1:1	Municipiul Alba Iulia, județul Alba	75.000.000	Ministerul Culturii și Cultelor	Municipiul Alba Iulia — Consiliul Local al Municipiului Alba Iulia	101.463

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului
nr. 1.133/2001 privind aprobarea Strategiei de privatizare
a Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.133/2001 privind aprobarea Strategiei de privatizare a Societății Comerciale „Alro“ — S.A. Slatina, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 21 noiembrie 2001, cu modificările ulterioare, se modifică potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 2 octombrie 2002.
Nr. 1.092.

*) Anexa se comunică Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului și Ministerului Finanțelor Publice.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru aprobarea cheltuielilor ocazionate de prezența în România,
în perioada 2 iulie—31 decembrie 2002, în calitate de consilier al ministrului afacerilor externe,
a domnului Johann Dreher, ambasador în Ministerul Afacerilor Externe
din Republica Federală Germania

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă finanțarea cheltuielilor ocazionate de prezența în România, în perioada 2 iulie—31 decembrie 2002, în calitate de consilier al ministrului afacerilor externe, a domnului Johann Dreher, ambasador în Ministerul Afacerilor Externe din Republica Federală Germania.

Art. 2. — (1) Finanțarea cheltuielilor aferente desfășurării activității prevăzute la art. 1, în sumă de 198.000 mii lei, se asigură din bugetul Ministerului Afacerilor Externe pe

anul în curs, conform devizului cuprins în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) În situația în care domnul ambasador Johann Dreher, consilier al ministrului afacerilor externe, va efectua și deplasări în străinătate în interesul Ministerului Afacerilor Externe, cheltuielile aferente, respectiv transport, cazare și diurnă, vor fi suportate din bugetul Ministerului Afacerilor Externe potrivit prevederilor legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 2 octombrie 2002.
Nr. 1.094.

*) Anexa se comunică Ministerului Afacerilor Externe.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea imobilelor în care își desfășoară activitatea unele unități sanitare de interes local din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al municipiului București și în administrarea consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 8 alin. (1) și al art. 12 alin. (1)–(3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare, precum și al art. 14 alin. (4) din Legea nr. 146/1999 privind organizarea, funcționarea și finanțarea spitalelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilelor, compuse din construcții și terenuri aferente, în care își desfășoară activitatea unitățile sanitare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul public al municipiului București și în administrarea consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.

Art. 2. — Darea în administrare, concesiunea, închirierea și schimbarea destinației imobilelor transmise potrivit art. 1 se pot realiza numai în condițiile legii și cu acordul Ministerului Sănătății și Familiei și al Ministerului Administrației Publice.

Art. 3. — Unitățile sanitare care își desfășoară activitatea în imobilele transmise potrivit art. 1 sunt de interes public local. Structura activităților acestor unități sanitare se stabilește conform prevederilor legale, cu aprobarea Ministerului Sănătății și Familiei, la propunerea Direcției de sănătate publică a municipiului București.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilelor care se transmit potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

p. Ministrul administrației publice,
Ionel Fleșariu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 2 octombrie 2002.
Nr. 1.096.

ANEXĂ¹⁾

Nr. crt.	Denumirea unitatii sanitare	Nr.anexei*) cuprinzand datele de identificare a imobilului
Sectorul 1		
1.	Spitalul Clinic de Urgenta	1
2.	Spitalul Clinic Universitar de Stomatologie "Prof.Dr.Dan Theodorescu"	2
3.	Spitalul Clinic de Urgenta, Chirurgie Plastica, Reparatrice si Arsuri	3
4.	Spitalul Clinic de Urgenta pentru Copii "Gr.Alexandrescu"	4
5.	Spitalul Clinic de Obstetrica-Ginecologie Filantropia	5
6.	Spitalul Clinic de Urgente Oftalmologice	6
7.	Spitalul Clinic de Nefrologie "Dr.Carol Davila"	7
8.	Spitalul Clinic "Sf.Maria"	8
9.	Centrul Medical "Batistei"	9
10.	Centrul Medical "Povernei"	10
11.	Centrul Medical "Pajura"	11
12.	Centrul de Diagnostic si Tratament "Dorobanti"	12
Sectorul 2		
1.	Spitalul Clinic "Colentina"	13
2.	Spitalul Clinic de Copii "Dr.V.Gomoiu"	14

¹⁾ Anexa este reprodusă în facsimil.

Nr. crt.	Denumirea unitatii sanitare	Nr.anexei*) cuprinzand datele de identificare a imobilului
3.	Spitalul Clinic de Ortopedie "Foisor"	15
4.	Spitalul Clinic de Urgenta "Sf.Pantelimon"	16
5.	Spitalul Clinic "Dr.I.Cantacuzino"	17
6.	Spitalul de Pneumoftiziologie	18
7.	Spitalul Clinic "N.Malaxa"	19
8.	Centrul Metodologic de Reumatologie "Prof.Dr.I.Stoia"	20
9.	Spitalul de Recuperare Neuropsihomotorie Copii	21
10.	Centrul Medical pentru Copii "Masina de Paine"	22
11.	Centrul Medical "Pescarus"	23
12.	Centrul Medical "Dr.V.Gomoiu"	24
13.	Centrul de Diagnostic si Tratament "Dr.Grozovici"	25
14.	Policlinica cu Plata Nr.1	26
15.	Policlinica cu Plata Nr.2	27
Sectorul 3		
1.	Spitalul Clinic "Caritas"	28
2.	Spitalul Clinic "Coltea"	29
3.	Spitalul Clinic de Boli Infectioase si Tropicale "Dr.V.Babes"	30
4.	Centrul Medical "Vitan"	31
5.	Centrul de Diagnostic si Tratament "Titan"	32
Sectorul 4		
1.	Spitalul Clinic de Urgenta "Prof.Dr.Bagdasar Arseni"	33
2.	Spitalul de Bolnavi Cronici si Geriatric "Sf.Luca"	34
3.	Spitalul Clinic de Urgenta "Sf.Ioan"	35
4.	Spitalul Clinic de Urgenta pentru Copii "M.S.Curie"	36
5.	Spitalul Clinic Dermato-Venerologie "Prof.Dr.S.Longhin"	37
6.	Spitalul Clinic de Psihiatrie "Prof.Dr.Al.Obregia"	38
7.	Policlinica cu Plata Nr.3	39
Sectorul 5		
1.	Spitalul Clinic "Prof.Dr.Theodor Burghela"	40
2.	Spitalul de Ftiziopediatrie	41
3.	Spitalul Universitar de Urgenta	42
4.	Centrul Medical "Rahova"	43
Sectorul 6		
1.	Spitalul Clinic de Obstetrica-Ginecologie "Prof.Dr.Panait Sarbu"	44
2.	Spitalul de Copii "Cotroceni"	45
3.	Spitalul pentru Studenti	46
4.	Centrul Medical "Regie"	47
5.	Centrul Medical "Drumul Taberei"	48

*) Anexele nr. 1-48 privind imobilele care se transmit se comunică unităților interesate.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru punerea în aplicare a Normelor privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde)**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27) și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 24 septembrie 2002, prin care s-au adoptat Normele privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde),

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), cuprinse

în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală asigurări obligatorii din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va asigura aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 2 octombrie 2002.
Nr. 8.

ANEXĂ

NORME**privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde)**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27), art. 5 lit. a) și h), art. 8 alin. (1), art. 20 și ale art. 25 alin. (3) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă prezentele norme prin care se prevăd principalele funcții ale Biroului Român Carte Verde, dispozițiile privind constituirea, administrarea și gestionarea Fondului Comun Carte Verde, forma și conținutul rapoartelor referitoare la asigurarea de răspundere civilă a autovehiculelor Carte Verde.

Art. 1. — (1) Asigurătorii autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, în conformitate cu prevederile art. 5 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, modificate potrivit art. 45 alin. (4) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, ținând seama de prevederile Normelor privind clasele care pot fi practicate de societățile de asigurări și ale Normelor privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, membri ai Biroului Român Carte Verde, pot elibera documente internaționale de asigurare Carte Verde în baza unui mandat acordat de către acesta.

(2) Asigurătorii emitenți de documente internaționale de asigurare Carte Verde își desfășoară activitatea prin asociația profesională Biroul Român Carte Verde, în baza propriului statut, cu conducere executivă proprie, sub denumirea Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România, birou constituit cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Asigurătorii mandatați de Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România, denumit în continuare *BAAR*, pentru practicarea asigurărilor de răspundere civilă pentru autovehicule Carte Verde sunt obligați să respecte prevederile Convenției Tip Inter Birouri Carte Verde și dispozițiile cuprinse în Statutul BAAR avizat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 2. — (1) Potrivit dispozițiilor Convenției Tip Inter Birouri Carte Verde și în conformitate cu prevederile cuprinse în Statutul BAAR avizat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, BAAR îndeplinește următoarele funcții:

- mandatează, dintre asigurătorii autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să practice asigurările obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, pe cei care vor putea elibera documente internaționale de asigurare Carte Verde, în baza prevederilor legale în vigoare, potrivit criteriilor stabilite de Adunarea generală a BAAR și avizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

- emite documente internaționale de asigurare Carte Verde și le distribuie membrilor săi;

- stabilește nivelul minim al tarifelor de prime și limita maximă a cheltuielilor de achiziționare pentru asigurarea Carte Verde, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

- urmărește modul de respectare a prevederilor privind drepturile și obligațiile stipulate în convențiile Tip Inter Birouri Carte Verde;

- reprezintă membrii BAAR în relațiile interne și cu străinătatea privind asigurarea de răspundere civilă a autovehiculelor Carte Verde, inclusiv în cadrul Consiliului Birourilor;

- încheie, semnează și denunță convenții bilaterale cu celelalte birouri naționale din țările care au aderat la Convenția internațională Carte Verde sau convenții bilaterale cu birourile naționale de compensație care nu au aderat la această convenție, dar care emit documente de asigurare similare;

- instrumentează și lichidează, direct sau prin corespondent, daunele cauzate prin accidente de autovehicule produse pe teritoriul României, în conformitate cu prevederile Convenției Tip Inter Birouri Carte Verde;

- reprezintă în fața autorităților și instanțelor de judecată din România, direct sau prin corespondent nominalizat, societățile

străine de asigurare emitente ale documentelor internaționale Carte Verde, în vederea apărării drepturilor și intereselor acestora;

- poate revoca mandatul de membru al BAAR pentru asiguratorii care încalcă prevederile legale din domeniu și actele proprii;
- stabilește și aplică sancțiuni pentru nerespectarea prevederilor convențiilor Tip Inter Birouri Carte Verde și a reglementărilor interne BAAR, cu informarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) BAAR va informa periodic Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu privire la eliberarea/retragerea mandatelor, aplicarea de sancțiuni, reclamațiile și sesizările primite din partea altor birouri naționale și fraudele depistate.

Art. 3. — (1) BAAR are obligația de a menține Fondul Comun Carte Verde, fond deja constituit, destinat garantării rambursării către birourile gestionare din străinătate a sumelor plătite de acestea cu titlu de despăgubiri pentru pagube produse de asigurații de răspundere civilă Carte Verde ai societăților de asigurare membre ale BAAR, și în calitate de birou gestionar național, de a plăti sumele datorate către terțe persoane păgubite, în România, precum și de a garanta deconturile corespondenților nominalizați, neonorate în termen de două luni de către societățile de asigurare din străinătate, respectiv de birourile emitente care au eliberat documentele internaționale de asigurare Carte Verde. De asemenea, BAAR are obligația de a păstra Fondul Comun Carte Verde la o bancă autorizată de Banca Națională a României.

(2) Fondul Comun Carte Verde va avea următoarele resurse financiare:

- a) contribuția inițială a asiguratorilor emitenți de documente internaționale Carte Verde;
- b) contribuții lunare și speciale ale asiguratorilor emitenți de documente internaționale Carte Verde.

(3) Contribuția inițială și contribuțiile lunare, precum și termenele de plată a acestora vor fi stabilite prin Normele privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului Comun Carte Verde, emise de BAAR; pentru îndeplinirea obiectivului fondului prevăzut la alin. (1) se stabilește contribuția inițială, care nu poate fi mai mică de 1,5% din volumul total de prime încasate pe polița Carte Verde în anul 2001 de către fiecare societate membră a BAAR, și contribuția lunară procentuală, care nu poate fi mai mică de 6% din total volum lunar de prime brute încasate pentru polițe Carte Verde încheiate în perioada de raportare de către fiecare societate membră a BAAR.

(4) În cazul în care resursele Fondului Comun Carte Verde sunt insuficiente pentru garantarea rambursării către birourile gestionare din străinătate a sumelor plătite de acestea cu titlu de despăgubiri pentru pagube produse de asigurații de răspundere civilă Carte Verde ai societăților de asigurare membre ale BAAR, Adunarea generală a BAAR poate dispune plata de către societățile membre a unei contribuții speciale cu titlu de garanție, în funcție de necesități, stabilind cuantumul efectiv, precum și termenul de plată a acesteia.

(5) Asiguratorii emitenți de documente internaționale Carte Verde plătesc contribuția inițială și contribuțiile lunare la termenele stabilite în Normele privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului Comun Carte Verde, emise de BAAR.

(6) Pentru nevirarea la termen a contribuțiilor prevăzute la alin. (2) BAAR va calcula majorări de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare referitoare la sumele nevirate la termen la bugetul de stat.

(7) Asiguratorii mandatați de BAAR să emită documente internaționale Carte Verde sunt obligați să depună până la sfârșitul anului 2002, la Fondul Comun Carte Verde — conform eșalonării stabilite de Adunarea generală a BAAR din 22 aprilie 2002 —, o contribuție specială în sumă de 225.000 euro, cu titlu de garanție pentru răspunderile asumate în practicarea asigurărilor Carte Verde. Începând cu anul 2003 cuantumul garanției poate fi modificat de Adunarea generală a BAAR.

Sumele depuse în Fondul Comun Carte Verde cu titlu de garanție, pe măsura reîntregirii acestora, vor fi returnate societății care a contribuit, în cazul în care aceasta se retrage din BAAR, dar nu înainte de lichidarea fără datorii a propriului portofoliu Carte Verde.

În cazul în care resursele Fondului Comun Carte Verde vor deveni insuficiente după retragerea sumelor depuse cu titlu de garanție, Adunarea generală a BAAR este obligată să dispună în baza alin. (4) plata de către societățile membre a unei contribuții speciale cu titlu de garanție care să acopere în proporție de 100% sumele retrase.

Cererea retragerii din BAAR a unei societăți, precum și fundamentarea lichidării fără datorii a propriului portofoliu Carte Verde vor fi prezentate într-o notă de fundamentare care se va supune aprobării în Adunarea generală a BAAR.

(8) BAAR are autoritatea să administreze și să gestioneze Fondul Comun Carte Verde, în calitate de birou plătitor, și obligația de a efectua plăți din acest fond în conformitate cu prevederile secțiunii V art. 11 lit. g) din Convenția Tip Inter Birouri Carte Verde.

(9) Normele privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului Comun Carte Verde, emise de BAAR, vor fi revizuite și adaptate conform prezentelor norme și vor fi supuse avizării Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentelor norme.

(10) BAAR va comunica lunar Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor situația încasărilor și plăților efectuate din acest fond, în forma prevăzută în anexa nr. 1.

(11) BAAR recuperează de la asiguratorii emitenți de documente internaționale Carte Verde sumele plătite din fond în numele și pentru contul acestora, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, iar la propunerea Consiliului director, Adunarea generală a BAAR poate stabili împotriva respectivilor asiguratorii:

- suspendarea temporară a mandatului privind dreptul de a elibera documente de asigurare internațională Carte Verde, perioadă în care societății în cauză îi este interzis să încheie asigurări Carte Verde direct sau prin intermediari;
- excluderea din BAAR și retragerea mandatului privind dreptul de a elibera documente de asigurare internațională Carte Verde.

Sumele recuperate vor reîntregi Fondul Comun Carte Verde.

Art. 4. — (1) Asiguratorii emitenți de documente internaționale Carte Verde, potrivit prevederilor art. 5 lit. h) din Legea nr. 32/2000, sunt obligați să prezinte Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor toate documentele și informațiile solicitate care privesc asigurarea de răspundere civilă a autovehiculelor Carte Verde.

(2) Asiguratorii emitenți de documente internaționale Carte Verde vor ține evidențe lunare care privesc contractele încheiate pentru această asigurare, care să conțină informații referitoare la numărul de cărți verzi încheiate, numărul și volumul despăgubirilor avizate, numărul și valoarea daunelor lichidate, numărul și volumul despăgubirilor nelichidate, separat pentru persoane fizice și juridice, volumul total al obligațiilor la care este expus asiguratorul, programul de reasigurare, sumele virate la Fondul Comun Carte Verde.

În contabilitatea asiguratorului autorizat și mandatat pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde) se vor efectua următoarele înregistrări contabile pentru contribuțiile la Fondul Comun Carte Verde:

— contribuțiile inițiale și lunare destinate constituirii Fondului Comun Carte Verde se evidențiază astfel:

643 „Cheltuielile cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate“ — analitic distinct	= 477	„Fonduri speciale — taxe și vărsăminte asimilate“ — analitic distinct
— contribuțiile speciale cu titlu de garanție la Fondul Comun Carte Verde se evidențiază astfel:		
267 „Creanțe imobilizate și alte plasamente financiare“ — analitic distinct	= 544	„Conturi curente la bănci“ — analitic distinct

(3) Asiguratorii vor transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor rapoarte trimestriale, întocmite în baza informațiilor și datelor cuprinse în evidențele lunare, precizate la alin. (2), în forma prevăzută în anexa nr. 2, până la data de 30 a lunii următoare trimestrului expirat.

(4) Programul de reasigurare menționat la alin. (2) va cuprinde copia contractelor de reasigurare, notele de acoperire a brokerilor de asigurare, lista reasiguratorilor, cu menționarea cotei de participare a fiecăruia, precum și alte documente sau informații solicitate de Comisia de Supraveghere a Asiguratorilor. Aceste documente vor fi transmise în termen de o lună de la publicarea prezentelor norme în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se vor retransmite obligatoriu în momentul reînnoirii contractelor de reasigurare.

(5) Raportarea privind virarea contribuției la Fondul Comun Carte Verde va fi prezentată lunar până la data de 30 a lunii următoare, în forma prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 5. — (1) Emiterea documentelor internaționale de asigurare Carte Verde fără ca asiguratorii emitenți să fie autorizați de către Comisia de Supraveghere a Asiguratorilor să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule și clasa 10 aferentă asigurărilor generale din Normele nr. 3/2001 privind clasele de asigurări care pot

fi practicate de societățile de asigurare, precum și fără mandatul BAAR este interzisă.

(2) Nerespectarea prevederilor prezentelor norme de către societățile de asigurare se sancționează potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000.

(3) Nerespectarea prevederilor prezentelor norme de către BAAR se sancționează, potrivit art. 8 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 32/2000, cu revocarea sau modificarea avizului acordat conform art. 25 alin. (3) din aceeași lege.

Art. 6. — Documentele internaționale Carte Verde emise până la data intrării în vigoare a prezentelor norme produc efecte depline asupra celor care au emis și emit documente Carte Verde cu acordul BAAR, precum și asupra acestuia, având în continuare drepturile și obligațiile instituite de prevederile Convenției Tip Inter Birouri Carte Verde.

Art. 7. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentele norme.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

SITUAȚIA ÎNCASĂRILOR SI PLAȚILOR DIN FONDUL COMUN CARTE VERDE

- Încasări pe luna

- Mii Lei -

Nr. crt.	Numele societăților membre BAAR care practică polița CV	Total volum prime brute încasate de asigurare raportate la care se aplică %	Contribuția la fondul comun CV datorată	Contribuția la fondul comun CV virată	Diferența de contribuție nevirată	Penalitățile calculate	Documentul de plată /data
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							

- Plăți efectuate către birourile corespondente în numele membrilor BAAR pe luna

Nr. crt.	Numele societăților membre BAAR care practică polița CV	Total plăți efectuate / societate		Plăți efectuate – defalcate pe birouri corespondente sau societăți care au achitat despăgubiri în contul polițelor CV emise de membri BAAR									
		Euro	Echivalent Lei	Biroul CV german		Biroul CV maghiar		Biroul CV.....		Biroul CV.....			
				Euro	Echiv.Lei	Euro	Echiv.Lei	Euro	Echiv.Lei	Euro	Echiv.Lei		
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													

*ANEXA Nr. 2
la norme*

RAPORTARE PRIVIND SUBSCRIEREA PE POLITA CARTE VERDE

Societatea.....

Perioada de raportare.....trimestrul 200.....

A. Prime încasate, cumulat de la începutul exercițiului financiar..... mii Lei.

B.

- Mii Lei -

Nr. crt.	Forma juridică a asiguratului	Număr de polițe CV , cumulat de la începutul exercițiului financiar	Număr de daune avizate, cumulat de la începutul exercițiului financiar	Despăgubiri plătite, cumulat de la începutul exercițiului financiar				Număr de daune nelichidate, cumulat de la momentul mandatării ca emitent CV	Număr de daune nelichidate, cumulat de la începutul exercițiului financiar de raportare	Rezerva aferentă daunelor nelichidate de la momentul mandatării ca emitent CV
				Pentru daune avizate în exercițiile financiare anterioare exercițiului financiar de raportare		Pentru daune avizate în exercițiul financiar de raportare				
				Vătămări corporale	Daune materiale	Vătămări corporale	Daune materiale			
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	
1	Persoane fizice									
2	Persoane juridice									

*ANEXA Nr. 3
la norme*

RAPORTARE PRIVIND CONTRIBUTIA EMITENTILOR DE CV LA FONDUL COMUN CARTE VERDE

Societatea

Perioada aferenta raportării.....

- Mii Lei -

Luna	Total volum prime brute de asigurare pe polița CV la care se aplică ...%	Fondul Comun Carte Verde datorat	Suma virată	Penalități	Documentul de plată /data

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 108/1999*) pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Se înființează Inspecția Muncii, organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu sediul în municipiul București.

(2) Inspecția Muncii are personalitate juridică și este finanțată de la bugetul de stat și din venituri extrabugetare.

Art. 2. — Inspecția Muncii are în subordine inspectorate teritoriale de muncă, unități cu personalitate juridică, care se organizează în fiecare județ și în municipiul București.

Art. 3. — Inspecția Muncii, prin Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, poate propune Guvernului înființarea în subordinea sa, în condițiile prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare, a unor unități cu personalitate juridică, prin intermediul cărora să se asigure pregătirea sau perfecționarea pregătirii personalului propriu, precum și efectuarea unor prestații legate de specificul activității.

Art. 4. — (1) Funcționarea Inspecției Muncii se reglementează prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Muncii va fi adoptat în termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I**).

CAPITOLUL II Atribuțiile Inspecției Muncii

Art. 5. — Obiectivele principale ale activității Inspecției Muncii sunt următoarele:

a) controlul aplicării prevederilor legale referitoare la relațiile de muncă, la securitatea și sănătatea în muncă, la protecția salariaților care lucrează în condiții deosebite și a prevederilor legale referitoare la asigurările sociale;

b) informarea autorităților competente despre deficiențele legate de aplicarea corectă a dispozițiilor legale în vigoare;

c) furnizarea de informații celor interesați despre cele mai eficiente mijloace de respectare a legislației muncii;

d) asistarea tehnică a angajatorilor și angajaților, pentru prevenirea riscurilor profesionale și a conflictelor sociale;

e) inițierea de propuneri adresate Ministerului Muncii și Solidarității Sociale pentru îmbunătățirea legislației existente și elaborarea de noi acte legislative în domeniu.

Art. 6. — (1) În îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 5, Inspecția Muncii are următoarele atribuții:

a) în domeniul stabilirii relațiilor de muncă controlează:
— încadrarea în muncă și încetarea activității persoanelor care desfășoară orice activitate în temeiul unui contract

individual de muncă sau al unei convenții civile de prestări de servicii;

— stabilirea și respectarea duratei timpului de lucru;

— stabilirea și acordarea drepturilor salariale, precum și a celorlalte drepturi decurgând din munca prestată;

— accesul fără nici o discriminare pe piața muncii al tuturor persoanelor apte de muncă, respectarea normelor specifice privind condițiile de muncă ale tinerilor, femeilor, precum și ale unor categorii de persoane defavorizate;

— respectarea celorlalte prevederi cuprinse în legislația muncii și a clauzelor contractelor colective de muncă;

b) în domeniul securității și al sănătății în muncă:

— acordă asistență tehnică persoanelor juridice la elaborarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale și controlează realizarea acestora;

— efectuează sau solicită măsurători și determinări, examinează probe de produse și de materiale în unități și în afara acestora, pentru clarificarea unor situații de pericol;

— dispune sistarea activității sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor tehnice, în cazul în care constată o stare de pericol iminent de accidentare sau de îmbolnăvire profesională, și sesizează, după caz, organele de urmărire penală;

— acordă angajatorilor, persoane juridice și fizice, autorizația de funcționare din punct de vedere al securității în muncă;

— retrage autorizația de funcționare din punct de vedere al securității în muncă, dacă constată că prin modificarea condițiilor care au stat la baza emiterii acesteia nu se respectă prevederile legislației în vigoare;

— cercetează accidentele de muncă conform prevederilor Normelor metodologice privind comunicarea, cercetarea, înregistrarea, raportarea și evidența accidentelor de muncă;

— coordonează activitatea de instruire și informare a angajaților în domeniul securității, sănătății și al relațiilor de muncă și urmărește activitatea de formare a specialiștilor în domeniu;

— controlează aplicarea dispozițiilor legale referitoare la certificarea produselor, mașinilor, utilajelor și a echipamentelor de protecție din punct de vedere al securității în muncă, la intrarea acestora pe teritoriul național, prin inspectorii de muncă sau prin organisme acreditate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale;

— controlează respectarea îndeplinirii cerințelor legale referitoare la sănătatea în muncă și la înlăturarea riscurilor de îmbolnăviri profesionale.

(2) Inspecția Muncii furnizează, la cerere, celor interesați, contra cost, asistență de specialitate.

Art. 7. — (1) Contravaloarea unor prestații prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. b), precum și a asistenței acordate în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (2) se suportă de către beneficiarii acestora și constituie venituri ce se gestionează în regim extrabugetar de către Inspecția Muncii și, după

*) Republicată în temeiul art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 23 septembrie 1999.

Legea nr. 108/1999 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 21 iunie 1999, și a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 23 septembrie 1999 (aprobată cu modificări prin Legea nr. 320/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 28 iunie 2001) și prin Hotărârea Guvernului nr. 238/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 26 martie 2002.

***) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 767/1999 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 24 septembrie 1999, cu modificările ulterioare.

caz, de către unitățile subordonate acesteia și se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor curente, de capital și de personal.

(2) Prestațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. b), pentru care se percep tarife, cuantumul acestora, precum și tarifele pentru asistența acordată în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (2) se stabilesc prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

Art. 8. — În realizarea atribuțiilor sale Inspekția Muncii cooperează cu ministere, inspekții din alte domenii, instituții publice sau private, cu reprezentanții partenerilor sociali și poate apela la serviciile unor experți sau ale unor organisme specializate, în condițiile stabilite de regulamentul de organizare și funcționare propriu.

Art. 9. — Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază organizează activitățile de inspekție a muncii prin serviciile proprii de specialitate, care au competență exclusivă numai pentru structurile respective.

CAPITOLUL III

Organizarea Inspekției Muncii

Art. 10. — (1) Inspekția Muncii este condusă de un inspektor general de stat.

(2) În exercitarea atribuțiilor de conducere inspektorul general de stat are în subordine 2 inspektori generali de stat adjuncți.

(3) Inspektorul general de stat este numit prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(4) Atribuțiile inspektorilor generali de stat adjuncți sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare propriu.

Art. 11. — Inspektoratele teritoriale de muncă sunt conduse de câte un inspektor șef, numit de ministrul muncii și solidarității sociale la propunerea inspektorului general de stat.

Art. 12. — Personalul Inspekției Muncii este alcătuit din inspektori de muncă și din alte categorii de personal.

Art. 13. — Structura organizatorică a Inspekției Muncii și a inspektoratelor teritoriale de muncă, precum și numărul maxim al personalului acestora se stabilesc prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, pe baza și în limita numărului de posturi aprobate pentru Ministerul Muncii și Solidarității Sociale prin hotărâre a Guvernului.

Art. 14. — (1) Salarizarea personalului încadrat la Inspekția Muncii se stabilește prin lege. Până la adoptarea unei legi proprii salarizarea se va realiza astfel:

a) pentru Inspekția Muncii, potrivit prevederilor legale aplicabile aparatului propriu al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale;

b) pentru inspektoratele teritoriale de muncă, potrivit prevederilor legale aplicabile serviciilor publice descentralizate ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(2) Echivalarea funcțiilor specifice de conducere și de execuție din Inspekția Muncii se face prin hotărâre a Guvernului, până la adoptarea unei legi proprii privind salarizarea personalului Inspekției Muncii.

Art. 15. — Inspekția Muncii prezintă anual ministrului muncii și solidarității sociale un raport de activitate privind modul în care și-a îndeplinit atribuțiile stabilite prin prezenta lege.

CAPITOLUL IV

Inspektorul de muncă

Art. 16. — (1) Inspektorii de muncă sunt funcționari publici.

(2) Inspektorii de muncă sunt independenți față de orice schimbare guvernamentală și de orice influență neprevăzută din afară.

Art. 17. — (1) Încadrarea inspektorilor de muncă se face prin concurs sau examen, în raport cu pregătirea profesională și cu aptitudinile candidaților.

(2) Numirile în funcții de conducere se fac pe baza unor criterii stabilite în Regulamentul de organizare și funcționare al Inspekției Muncii.

Art. 18. — Inspektorii de muncă sunt obligați:

a) să nu aibă nici un interes, direct sau indirect, de orice natură ar fi acesta, în unitățile care se află sub incidența controlului lor;

b) să nu dezvăluie secretele de fabricație și, în general, procedurile de exploatare, de care ar putea lua cunoștință în exercitarea funcțiilor lor, nici după momentul încetării, indiferent de motiv, a contractului lor individual de muncă;

c) să păstreze confidențialitatea oricărei reclamații care semnaleză nerespectarea prevederilor legale în domeniul reglementat de prezenta lege și să nu dezvăluie conducătorului persoanei juridice și persoanei fizice sau reprezentantului acestora faptul că inspekția a fost efectuată ca urmare a unei reclamații.

Art. 19. — (1) Inspektorii de muncă au următoarele drepturi:

a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta;

b) să solicite conducerii persoanei juridice sau persoanei fizice documentele și informațiile necesare pentru realizarea controlului sau pentru efectuarea cercetării accidentelor de muncă;

c) să procure dovezi, să efectueze investigații sau examene, să ceară prezentarea documentației pe care o consideră necesară, să realizeze măsurători sau să preleveze mostre de substanțe utilizate în procesul de producție;

d) să impună ca abaterile constatate în domeniu să fie remediate pe loc sau într-un timp limitat;

e) să ceară, acolo unde este cazul, modificarea instalațiilor sau a proceselor tehnologice utilizate, dacă acestea nu asigură securitatea lucrătorilor la locul de muncă;

f) să dispună întreruperea sau suspendarea imediată a proceselor de muncă atunci când constată o stare de pericol iminent de accident sau de îmbolnăvire profesională pentru lucrătorii care participă la procesul de producție sau pentru alte persoane;

g) să apeleze la organisme agreeate pentru a verifica starea locurilor de muncă sau a materialelor folosite;

h) să dispună măsuri atunci când conducătorul persoanei juridice nu își îndeplinește obligațiile legale;

i) să sesizeze organele de urmărire penală cu privire la cazurile de abateri considerate infracțiuni;

j) să intre în toate locurile în care se efectuează lucrări ce implică riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;

k) să ceară informații, fie singuri, fie în prezența martorilor, de la orice persoană și despre orice problemă care constituie obiectul controlului;

l) să propună retragerea autorizației de funcționare din punct de vedere al securității în muncă, dacă constată că, prin modificarea condițiilor care au stat la baza acesteia, nu se respectă prevederile legislației în vigoare.

(2) Măsurile luate de inspektorii de muncă pot fi contestate pe căile judiciare sau administrative prevăzute de lege.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 20. — Împiedicarea, în orice mod, de către un angajator, persoană fizică sau juridică, a inspectorilor de muncă să își exercite controlul în limitele prevăzute la art. 6 și 19 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 45.000.000 lei la 90.000.000 lei.

Art. 21. — Refuzul unui angajator, persoană fizică sau juridică, de a aduce la îndeplinire măsurile obligatorii, dispuse de inspectorul de muncă, la termenele stabilite de acesta, în limitele și cu respectarea prevederilor art. 6 și 19, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Art. 22. — (1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 20 și 21 se fac de către inspectorii de muncă.

(2) Prevederile prezentei legi referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare*).

(3) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, un procent de 15% din sumele încasate cu titlu de amendă constituie venituri extrabugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de Inspekția Muncii.

(4) Veniturile prevăzute la alin. (3) se vor folosi pentru acoperirea unei cote-părți din cheltuielile curente de capital, precum și pentru constituirea și utilizarea, numai până la data aplicării prevederilor art. 14, a fondului de stimulare a personalului încadrat la această instituție. Modul de repartizare a stimulentelelor se stabilește prin decizie emisă de inspectorul general de stat.

Art. 23. — Inspectorii de muncă sunt competenți să constate și să sancționeze toate faptele care, potrivit legii, constituie contravenții și pentru care se prevede că agentul constator face parte din personalul Ministerului Muncii și

Solidarității Sociale, al direcțiilor generale de muncă și solidaritate socială și al inspectoratelor teritoriale de muncă.

Art. 24. — În cazul săvârșirii repetate de către angajatori a unor abateri grave de la prevederile legislației muncii sau de la normele de securitate și sănătate în muncă, Inspekția Muncii poate cere radierea persoanei juridice din registrul comerțului.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 25. — (1) Inspekția Muncii preia în administrare de la Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, pe bază de protocol, clădirile și terenurile aferente, precum și toate celelalte bunuri necesare activităților specifice.

(2) Pentru dezvoltarea activităților proprii autoritățile publice centrale sau locale vor atribui Inspekției Muncii, cu prioritate, în condițiile prevăzute de lege, terenuri, clădiri și spații.

Art. 26. — (1) Sumele realizate în condițiile art. 7, care se gestionează în regim extrabugetar, se păstrează la trezoreria statului și sunt purtătoare de dobândă.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1), neutilizate până la sfârșitul anului, se reportează în anul următor, putând fi utilizate cu aceleași destinații.

Art. 27. — Personalul preluat de către Inspekția Muncii de la Ministerul Muncii și Solidarității Sociale se consideră transferat în interesul serviciului.

Art. 28. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Hotărârea Guvernului nr. 188/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale se modifică în mod corespunzător**).

(3) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 181 și 182 din Codul muncii, aprobat prin Legea nr. 10/1972, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 140 din 1 decembrie 1972, precum și orice dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.

*) Legea nr. 32/1968, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 148 din 14 noiembrie 1968, a fost abrogată prin Ordonanța Guvernului nr. 2 din 12 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001 (aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002).

La art. 48 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 se prevede că ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, aceasta se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.

**) Hotărârea Guvernului nr. 188/1999 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 4/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 9 ianuarie 2001.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro